

andre, der staar i Klasse med dem, efter de Konservatives Forslag i Forhold til Regeringens Forslag er en Nedgang paa 43 Kr. aarlig. Balancen naas først ved Løntrinet 5 400—6 400. Derefter bliver der en Forøgelse, dog stiger Lønnen ikke overdrevent meget, det var Synd at sige, men den stiger dog. Der er saaledes for den Klasse, hvis Løn — Grundløn og Alderstillæg — ligger mellem 6 400 og 7 400, en lille Stigning, men den andrager ikke store Sager. I disse Klasser kommer Kontorchefer, Trafikinspektører, Postmestre paa større Posthuse og Stationsforstandere paa større Jernbanestationer. Dette Tillæg, som de Konservative her vil tildele ret høje Embedsmænd, udgør 2 Kr. 70 Ø. om Maaned. Bare de nu kan taale det, bare de ikke bliver for overmodige, naar de faar 2 Kr. 70 Ø. mere om Maaned end efter Regeringens Forslag. Med Lønninger paa fra 8 400 til 10 400 Kr. er vi helt oppe ved Direktører eller f. Eks. Landsdommere. De vil faa henved 7 Kr. mere pr. Maaned. Man kan ikke nægte, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, som ved første Behandling holdt en stor og svulmende Tale om særlig Landsdommernes, eller lad os hellere sige: særlig de højere lønnedes slette Stilling, her har vundet en meget betydelig Sejrr i sit eget Parti. De Konservative er virkelig fremkommet med Forslag, som gaar ud paa at forhøje disse Tjenestemandsløn i Forhold til Finansministerens Forslag med henved 7 Kr. pr. Maaned. Jeg har jo saa tidt beundret det ærede Medlem Hr. Pürschels Storhed som Ordfører for sit Parti — han føler sig aabenbart, naar han har Ordet her i Tinget, som en Mand, der staar i Spidsen for et stort konservativt Parti —, men bare han nu ikke bliver alt for stor, naar han faar disse henved 7 Kr. mere pr. Maaned. Der er jo Mennesker, som ikke kan taale at komme i Besiddelse af større Summer paa een Gang, uden at det gaar dem til Hovedet. Og naar vi kommer op til de allerhøjest lønnede, dem med over 10 400 Kr., Departementschefer, Højesteretsassessorer o. s. v., alle de højeste Stillinger, der eksisterer i Staten, saa faar de efter de Konservatives Skala 8 Kr. 50 Ø. mere pr. Maaned. Det er det, der kommer ud af den Skala, som de Konservative har stillet op. Derfor tror jeg, jeg kan sige, at de Konservatives Forslag er ganske forfejlet. Naar de Konservative kunde gaa med til at bevilge den Sum, der her var Tale om, de 9,7 Mill. Kr., burde de have fulgt Flertallet og indstillet det Forslag til Vedtagelse, der er forelagt

af Finansministeren. Jeg skal slutte med endnu en Gang at henstille til ærede Medlemmer at stemme for denne Indstilling.

Søren Svendsen: Jeg maa gøre Indvending mod den Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen nu gav, hvorefter vort Ændringsforslag betød en yderligere Nedskæring af Konjunkturtillægget til Tjenestemændene. Det passer aldeles ikke. Vi er gaaet ud fra det samme som Regeringen i sit Forslag, nemlig Konjunkturtillæggets Størrelse ved Finansaarets Udgang, og deri, siger vi, vil vi ikke gøre nogen Forandring, men vi vil give lidt mere til de ældre, saaledes at de ikke faar efter det sidste halve Aar, men efter Gennemsnittet af hele Aaret, hvor Tillægget for de to første Kvartaler var betydeligt højere end for de to sidste.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen sagde, at hver Gang der var Tale om Forbedringer af Tjenestemændenes Kaar, blev det mødt med den gule Misundelse. Vi føler ikke nogen Misundelse overfor Tjenestemændene, vi ønsker dem alt muligt godt, men de kan ikke være en Klasse, som skal have sine Interesser plejet fremfor alle andres, deres Forhold maa ses i Belysning af Forholdene i det hele, og jeg synes ikke, at Forholdene i det private økonomiske Liv i Øjeblikket ligger saa godt. Vi ved jo, hvordan Hundredtusinder gaar og sukker over de daarlige Forhold, der er i Øjeblikket, og mangfoldige af dem ønsker vist, at de havde haft deres Løn og deres Udkomme paa den samme sikre Vis, som Tjenestemændene har deres i Øjeblikket. Det tager vi ogsaa Hensyn til ved vor Behandling af dette Forslag. Vi kan heller ikke tage det saa let som den højtærede Finansminister, naar han udtaler, at det, at man ofrer en halv Snes Millioner mere eller mindre, ikke kan have nogen nævneværdig Indflydelse paa vore Valutaforhold. Vi tror tværtimod, at det har stor Betydning, vi er bange for, at det skal have en skadelig Betydning, og saa vil det i hvert Fald komme til ikke mindst at gaa ud over Tjenestemændene; hvis vore Penges Værdi formindskes, vil de ogsaa mærke Følgerne deraf. Det tager vi ikke saa let som Finansministeren, heller ikke saa let, som man gør det fra konservativ Side. Derfra har de jo hele Tiden hævdet, at de vilde have Anvisning paa Pengene, saa vilde de give Tillægget. Jeg mener, at den Anvisning, det konservative Folkeparti har faaet med Hensyn til disse Penge, er meget problematisk, og de ærede Medlemmer vil vistnok komme til at indrømme, at de Penge